

LOLL Presentatie

Loll vaardigheden 5 en 7

Marriëtte de Lange

Studentnummer: 1595950

Docente: Corma Ruijgrok

Opleiding: Samen Op Scholen Omgangskunde

Inleverdatum: 10-05-2012

Inhoud

Inhoud	1
Inleiding	2
Uren notatie	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Onafhankelijke positief: LOLL vaardigheden 5 en 7	3
Casus.....	4
Koppelingen aan literatuur.....	4
Ik ben een betrouwbaar docent: ik ben onafhankelijk positief!	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Wat jij zegt – bèn ik niet.....	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Didactisch- Analytisch model	8
Casus voor presentatie.....	11
Terugblik presentatie	13
Bronnen	16
Bijlage	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

Inleiding

Mijn naam is Marriëtte de Lange. Ik studeer aan de Hogeschool van Utrecht aan de opleiding tot docente Omgangskunde. Dit document bevat mijn verslag van het geven van een LOLL presentatie, voor de waarde van 1 studiepunt. Het document is als volgt opgebouwd: ik start met een beschrijving van mijn proces in het ontwikkelen van de inhoud van de presentatie, inclusief een koppeling aan de literatuur. Vervolgens voeg ik het didactisch analytisch model toe van mijn presentatie. Om mijn presentatie aan te kondigen heb ik een poster geplaatst in de docentenkamer. Tijdens mijn presentatie heb ik een hand out uitgedeeld. Ten slotte beschrijf ik hoe de presentatie is gegaan, welke vaardigheden ik heb ingezet en wat de reacties waren van mijn collega's. Ik heb mijn collega's ook om feedback gevraagd tijdens de presentatie. Deze feedback voeg ik als bijlage toe.

Ik wens de lezer veel leesplezier!

Onafhankelijke positief: LOLL vaardigheden 5 en 7

Tijdens de leergebieddagen aan de Hogeschool van Utrecht onder leiding van Corma Ruijgrok heb ik de tien LOLL vaardigheden leren kennen en kunnen toepassen. Voor deze opdracht denk ik na over een vaardigheid die ik wil doorgeven aan mijn collega's. Voor mijzelf kan ik er eigenlijk niet één aanwijzen als het meest belangrijk, ze grijpen zo fundamenteel in elkaar. Zo is het noodzakelijk om feiten beschrijvend te kunnen weergeven om ontwikkelingsgericht te kunnen terugkoppelen en om ik en de ander te kunnen scheiden. Daarom kies ik voor deze LOLL poster voor het presenteren van twee LOLL vaardigheden die voor mij heel belangrijk zijn en vooral twee vaardigheden waarvan ik verwacht dat ze mijn collega's kunnen bemoedigen en inspireren. Ze zullen niet nieuw voor hen zijn, maar door de drukte van alledag en de negatieve ervaringen soms in ons team kunnen ze ondergesneeuwd raken. Ik kies voor vaardigheden 7 en 5, waarbij voor mij 5 een gevolg is van vaardigheid 7. Ik verbind dit aan de pedagogische competentie van de leraar en als een belangrijke basis voor veiligheid in de klas zodat leren optimaal mogelijk wordt gemaakt.

5. Bewust kiezen voor positief constructief gedrag (authentiek, onderzoekend, zaken een plaats geven, integreren, creatief, bundelen van krachten om samen iets te verbeteren) in plaats van negatief destructief gedrag (teruggetrokken, bang, boos, afgewezen, slachtoffer voelen, klagen, indirecte boodschappen).

7. Scheiden van 'ik' en 'de ander': horen dat de ander altijd spreekt over zichzelf en zijn of haar ontwikkelingen (dat wat hij of zij al geleerd heeft, zich nu realiseert of nog wil leren) en beseffen dat je de problemen voor de ander niet hoeft op te lossen.

Ik heb tijdens de leergebieddagen geleerd wat 'onafhankelijk positief' zijn inhoudt en wat het kan betekenen. Ik heb ook uitgebreid kunnen oefenen met het zelf aannemen van deze houding. Deze houding is voor mij essentieel om goed te kunnen functioneren als mens en als docent. Voor mij houdt deze houding in een rustig en standvastig figuur te zijn voor de studenten, betrouwbaar in de rol die je aanneemt. Er gebeurt op school veel. Er is een hoge werkdruk en er zijn veel beperkende regels, denk aan de eisen leerplicht en de onderwijsinspectie. Bovendien lopen er honderden jongeren rond die in een fase van persoonlijke ontwikkeling zitten waarin zij veel steun maar ook soms schuld zoeken bij hun omgeving (externe attributie). Als docent is het mijn uitdaging hierbinnen staande te blijven. Onafhankelijk positief zijn is daar mijn antwoord op en ik doe dit door vaardigheden 5 en 7 in te zetten.

Door een scheiding te maken tussen mijzelf en de ander hoef ik een emotionele reactie niet direct te koppelen aan mijn handelen of mijn invloed. Ik heb die neiging wel. Ik voel mij sterk verantwoordelijk voor alles wat er om mij heen gebeurt, inclusief hoe anderen zich voelen. Als een leerling dus kortaf tegen mij reageert voelt dit als een persoonlijke aanval. Als ik echter bedenk dat die emotie een heleboel bronnen kan hebben en ook vanuit openheid en nieuwsgierigheid naar deze bron reageer, eigen ik de emotie niet toe, maar laat hem bij de leerling en ga ik in gesprek. Anders reageer ik als 'slachtoffer' en zal ik ook reageren op een manier waar de leerling niets aan heeft, waarschijnlijk corrigerend of afwijzend. Wanneer ik onderzoekend reageer is er ruimte voor ontwikkeling en ruimte voor contact. Op deze manier zijn vaardigheden 5 en 7 voor mij verweven.

Casus

Een voorbeeld uit de praktijk betreft een leerling van IBS. Deze leerling zit een half jaar lang achterin de klas vaak met zijn jas nog aan en soms met een pet op. Leraren, inclusief mijzelf, spreken hem vaak aan vanuit ongeduld: ga nu wat doen! De jongen vertoont ongeïnteresseerd gedrag en een gesloten houding. Tot in een gesprek met mij en zijn moeder door hem wordt aangedragen dat hij het gevoel heeft dat een aantal docenten hem niet mogen. Ze pikken hem er altijd uit. We spreken hier lang over en ik geef aan hoe een docent zich afgewezen kan voelen als een leerling achterin de klas zit en zijn jas niet uit doet en dat die docent vanuit deze afwijzing kan reageren, inclusief ik zelf. Zijn moeder begrijpt de wederzijdse versterking van gedrag. Docent en leerling versterken elkaar omdat ze zich door elkaar afgewezen voelen, geen van beiden stapt uit de spiraal. In deze casus was het de leerling die sterk was, hij ging vooraan in de klas zitten zonder jas aan. Ik merkte dat ik mijn best moest doen dit te bevestigen, ook in mijn hoofd zat die afwijzende jongen die mij het gevoel gaf dat ik niet deugde als docent. Maar ons gesprek had helder gemaakt dat we ons allebei afgewezen hadden gevoeld en allebei in essentie een positieve insteek hadden.

Wij docenten zijn ook maar mensen! Hoe moeilijk vind ik het soms om negatief gedrag van leerlingen niet als persoonlijk op te vatten, en al was het persoonlijk, om in mijn reactie mij als betrouwbaar persoon op te stellen en mij niet in de emotie mee te laten slepen. Het is onze taak als docenten om die betrouwbare persoon te zijn, waarvan leerlingen weten dat de ze niet bang hoeven te zijn voor boosheid, maar wel duidelijkheid mogen verwachten. Waarvan leerlingen weten dat ze niet bang hoeven te zijn voor wraakacties, maar eerlijkheid kunnen verwachten wanneer een grens wordt overschreden. Hieraan kunnen ze zich staven en hun identiteit vorm geven.

Koppelingen aan literatuur

De Wit ea. schrijven over de adolescentiefase waar mijn leerlingen zich in bevinden. Een uitgangspunt van de identiteitstheorie is dat 'het beeld van zichzelf en het eigen leven komen in de adolescentieperiode aan het wankelen (2002, p. 188). Deze ontwikkeling stelt de persoon voor twee ontwikkelingstaken:

1. Persoonlijke levensstijl vinden: een individuele en adequaat ervaren wijze van omgaan met zichzelf en met andere mensen. Dit houdt een selectieproces in van identificaties uit het verleden. Voorbeelden hiervan zijn identificatie met hoe de ouders hun leven hebben ingericht; of met de sociale omgeving van de kindertijd, een zingevingsgemeenschap, andere familieleden.
2. Goede relaties met sociale omgeving opbouwen. Dit betekent een aanvaardbare plaats binnen het netwerk van sociale rolverhoudingen en keuzen maken. Deze rol moet herkend en erkend worden. Het beeld van zichzelf moet corresponderen met het beeld dat bij anderen wordt opgeroepen (2002, p. 188).

Met name de tweede ontwikkelingstaak benadrukt het belang van de sociale omgeving voor een adolescent en ook de focus naar buiten in de vorming van identiteit. Hierin is de docent zowel een 'gemakkelijk doelwit' als een cruciaal voorbeeld.

In hoofdstuk 2 van *Nestgeuren* wordt eenzelfde ontwikkeling geschetst als in *De Psychologie van de Adolescentie*: dat het kind of de jongere een ontwikkeling doormaakt om 'onderscheid te maken tussen zichzelf en de mensen, dieren en dingen om zich heen' (Weisfelt, 2010, p. 19). Daaraan verbonden is het leren 'dat het oordeel van de ouders over het handelen van het kind kan verschillen met de gevoelens die de ouders voor het kind hebben. Evenzeer heeft het kind te leren dat de manier waarop het zichzelf waardeert en de waardering van de ouders twee verschillende zaken zijn' (p. 20).

Weisfelt beschrijft in hoofdstuk 3 hoe identiteit ook op cruciale wijze wordt bevestigd door de interactie met anderen (2010, p. 31).

Sarah

Sarah geeft haar juf vanmiddag een grote mond als ze vraagt waarom ze haar huiswerk niet af heeft.

Hoe reageer jij?

Dinsdag 8 mei

Team JSI - 1300

Ik ben een betrouwbaar docent: ik ben onafhankelijk positief.

- *Ik neem de afwijzing of woede van een leerling niet persoonlijk.*
- *Ik ben nieuwsgierig naar de oorzaak van deze gevoelens bij de leerling.*
- *Ik bepaal zelf hoe ik mij in een relatie opstel.*

Op dinsdag 8 mei om 1300 uur geef ik uitleg over deze vaardigheid als start van de Teamvergadering van JSI. Ik hoop jullie daar allemaal te zien.

Marriëtte de Lange

Wat jij zegt – ben ik niet.

Wow, 30 stuiterende pubers in één ruimte en ik moet daar als docent bij kruipen. Al die pubers zijn op zoek naar hun identiteit, door rolmodellen te zoeken, door zich af te zetten. En ik ben ook wel eens moe, of onzeker, dat moet wel een bom opleveren...

Nee, dat hoeft dus niet. Maar dat vraagt wel heel wat van mij als docent. Het vraagt dat ik een zekere afstand kan bewaren van al die emoties die door onze pubers jagen, het vraagt dat ik mij *onafhankelijk positief* opstel. En hoe doe ik dat dan? De basis wordt voor mij gevormd door twee vaardigheden. Deze zal ik hier toelichten.

Jongeren in de adolescentie fase hebben rolmodellen nodig, en wij docenten zijn een *belangrijke Ander*. Onze studenten staven hun gedrag aan ons voorbeeld. Aan ons daarom de taak om een duidelijke rol uit te dragen, te weten wie wij zijn als docent, en te weten dat de ontwikkeling van een student van hem of haar is. Ik oefen mij daarom in de eerste vaardigheid:

Een student zegt tegen mij: 'u heeft altijd de pik op mij'. Zegt hij nu vooral iets over mij of over zichzelf? Zegt hij niet eigenlijk dat hij het gevoel heeft zijn goede bedoelingen niet worden gezien?

Scheiden van 'ik' en 'de ander': horen dat de ander altijd spreekt over zichzelf en zijn of haar ontwikkelingen (dat wat hij of zij al geleerd heeft, zich nu realiseert of nog wil leren) en beseffen dat je de problemen voor de ander niet hoeft op te lossen.

Een collega zegt tegen mij: 'jij maakt mij zo zenuwachtig'. Moet ik mij nu schuldig voelen of navragen: wat maakt je precies zenuwachtig? En dan blijkt dat die collega het gevoel heeft dat hij te weinig doet met de nieuwe plannen van Tineke en hij jou er voor zijn idee elke dag mee bezig ziet. En nu is een gesprek mogelijk.

Om staande te blijven in de hektiek van alledag heb je het nodig om te kunnen *bedenken 'wat die ander over mij zegt, is niet wie ik ben'*. Hiervoor dient de eerste vaardigheid.

Om verder te komen in de relatie heb je *nieuwsgierigheid* nodig om te ontdekken wat die ander nu eigenlijk wil zeggen. En hier openlijk naar vragen. Dit brengt mij bij de tweede vaardigheid:

Bewust kiezen voor constructief gedrag (authentiek, onderzoekend, zaken een plaats geven, integreren, creatief, bundelen van krachten om samen iets te verbeteren) in plaats van destructief gedrag (teruggetrokken, bang, boos, afgewezen, slachtoffer voelen, klagen, indirecte boodschappen).

Marriëtte de Lange

De vaardigheden zijn opgesteld door Corma Ruijgrok. Dit zijn er twee uit een lijst van tien. Ik beschik over een digitale versie van de tien vaardigheden. Ik kan je deze op verzoek toesturen.

Marriëtte de Lange

De vaardigheden zijn opgesteld door Corma Ruijgrok. Dit zijn er twee uit een lijst van tien. Ik beschik over een digitale versie van de tien vaardigheden. Ik kan je deze op verzoek toesturen.

Didactisch- Analytisch model

Tijd	Activiteit	Gedrag docent	Gedrag deelnemers	Materiaal	Doel
0	Binnenkomst deelnemers.	Ik sta bij de deur en geef iedereen een hand. Ik zeg 'fijn dat je er bent'.	Komen binnen, schudden docent de hand en zoeken een plaats in de kring.	Vergaderruimte met stoelen en tafels in een kring. Poster wordt geprojecteerd als herkenningspunt.	Deelnemers voelen zich welkom en ontvangen waardering van het investeren van hun tijd. Deelnemers zitten in een kring als gelijken.
5	Gezamenlijk welkom. Uitleg reden voor de bijeenkomst, namelijk het delen van mijn inzet van omgangskundige vaardigheden om een betere relatie met de student op te bouwen en een betere sfeer in de klas te bevorderen om ontwikkeling meer de ruimte te geven en te stimuleren. Aangeven hoe lang het zal duren: een half	Ik sta aan de deurzijde achter mijn stoel. Ik leg uit wat we gaan doen; hoe lang het zal duren en wat ik verwacht van deelname, namelijk: Ik verwacht van jullie dat jullie actief meedenken met de voorbeelden en vragen uit mijn presentatie, ik zal jullie vragen wat dingen voor jezelf op te schrijven en ik verwacht dat jullie hieraan meedoen. Na afloop ontvang ik graag feedback. Vraag of dit overeenkomt met verwachtingen en of	Zitten en luisteren. Geven aan als er aanvullende wensen zijn of vragen.	PowerPoint presentatie met Reden Doel Duur Verwachting	Managen verwachtingen deelnemers. Ik doe dit door concreet te zijn over mijn inzet en verwachtingen en te vragen naar reacties hierop. Ook geef ik ruimte/tijd voor de deelnemers om hun verwachtingen te verwoorden.

	<p>uur.</p> <p>Wat docent van de deelnemers verwacht: Ik verwacht van jullie dat jullie actief meedenken met de voorbeelden en vragen uit mijn presentatie, ik zal jullie vragen wat dingen voor jezelf op te schrijven en ik verwacht dat jullie hieraan meedoen. Na afloop ontvang ik graag feedback.</p>	<p>er vragen of aanvullende wensen zijn.</p> <p>Koppelt deze verwachtingen verbaal terug om aan te geven dat ik ze gehoord heb en te checken of ik ze goed begrepen heb.</p> <p>Noteer ze wanneer nodig op papier.</p>			
5	<p>Reacties op poster.</p>	<p>Ik vraag om reacties op de poster, deze hangt al een aantal dagen in de kantine, wat hebben jullie erover besproken?</p>	<p>Verhalen hun reacties op de poster.</p>	<p>Poster staat geprojecteerd.</p>	<p>Inleiden thema, meten sfeer en start van delen visies.</p>
2	<p>Noteer kort voor jezelf 'hoe voel ik me als een student mij een grote mond geeft?'. Stop papier in envelop.</p>	<p>Ik wil jullie vragen je voor te stellen hoe jij je voelt als een student je een grote mond geeft en dit op te schrijven. Dit gaan we niet bespreken, stop het papiertje in de envelop die je hebt gekregen.</p>	<p>Noteren hoe zij zich zouden voelen en stoppen dit in de envelop.</p>	<p>briefkaarten, enveloppen en pennen.</p>	<p>Casus persoonlijk maken en veilig houden.</p>
7	<p>Presentatie van informatie LOLL vaardigheden.</p>	<p>Middels PPT uitleggen van de vaardigheden en een casus om mijn visie te illustreren. Na afloop is er ruimte</p>	<p>Luisteren naar presentatie en kijken naar PowerPoint.</p>	<p>Powerpoint met spreekpunten.</p>	<p>Geven van informatie over vaardigheden met ter illustratie een</p>

		voor vragen en opmerkingen.			casus.
3	Uitdelen A4tje in stilte.	Ik deel nu deze informatie op papier uit. Neem even de tijd om het door te kijken en na te denken over wat je net gehoord hebt. Docent loopt in stilte rond en deelt A4 uit.	Ontvangen A4tje en kijken het door. Denken na over presentatie. Smoezen met elkaar.	Voldoende prints van A4 met informatie.	Tijd om gegeven informatie te verwerken, informatie wordt naast verbaal ook schriftelijk aangeboden om aan verschillende voorkeursleerst ijlen tegemoet te komen.
5	Vragen stelen en eigen mening delen.	Ik heb jullie net verteld over een onderdeel van mijn visie op omgang met studenten. Jullie hebben hier ook een visie op. Ik ben benieuwd of er nog vragen zijn over mijn visie of mensen die hun eigen visie hierop willen delen. Dan is daar nu ruimte voor. Koppelt ontwikkelingsgericht terug.	Denken na. Stellen vragen, geven eigen mening, luisteren naar elkaar.	-	Ruimte voor eigen reacties op informatie. Onduidelijkheid en ophelderen.
3	Reflectie: Lees je blaadje in je envelop: hoe denk je nu over dit gevoel? Hoe zou jij nu handelen?	Docent geeft instructie.	Deelnemers lezen hun kaartje en denk en hierover na, smoezen met buurman of	Kaartjes in envelop op tafel.	Integreren van nieuwe informatie.

			buurvrouw.		
3	Feedback, middels de drie G methode.	Ik wil vragen wie wil om mij feedback te geven over hoe ik voor jullie heb gestaan. Dit wil ik doen middels de drie G methode, een manier om concrete feedback te geven. Hier kun je het tweede kaartje voor gebruiken dat ik jullie heb gegeven aan het begin van de sessie.	Deelnemers lezen over de Drie G methode op de PowerPoint. De deelnemers schrijven hun feedback op het tweede kaartje.	Briefkaarten. PowerPoint.	Deelnemers denken na over hoe ze mij hebben ervaren. Ik krijg terug hoe ik ben ervaren en kan dit meenemen in mijn voorbereidingen voor een volgende bijeenkomst.

Presentatie inhoudelijke punten:

- LOLL vaardigheden, wat zijn het.
- De twee vaardigheden die ik heb uitgekozen.
- De betekenis van deze vaardigheden voor mij.
- De toepassing in de praktijk: mijn casus.
- Vragen? Eigen visie?

Casus voor presentatie

Een voorbeeld uit de praktijk betreft een leerling van IBS. Deze leerling zit een half jaar lang achterin de klas vaak met zijn jas nog aan en soms met een pet op. Leraren, inclusief mijzelf, spreken hem vaak aan vanuit ongeduld: ga nu wat doen! De jongen vertoont ongeïnteresseerd gedrag en een gesloten houding. Tot in een gesprek met mij en zijn moeder door hem wordt aangedragen dat hij het gevoel heeft dat een aantal docenten hem niet mogen. Ze pikken hem er altijd uit. We spreken hier lang over en ik geef aan hoe een docent zich afgewezen kan voelen als een leerling achterin de klas zit en zijn jas niet uit doet en dat die docent vanuit deze afwijzing kan reageren, inclusief ik zelf. Zijn moeder begrijpt de wederzijdse versterking van gedrag. Docent en leerling versterken elkaar omdat ze zich door elkaar afgewezen voelen, geen van beiden stapt uit de spiraal. In deze casus was het de leerling die sterk was, hij ging vooraan in de klas zitten zonder jas aan. Ik merkte dat ik mijn best moest doen dit te bevestigen, ook in mijn hoofd zat die afwijzende jongen die mij het gevoel gaf dat ik niet deugde als docent. Maar ons gesprek had helder gemaakt dat we ons allebei afgewezen hadden gevoeld en allebei in essentie een positieve insteek hadden.

Wij docenten zijn ook maar mensen! Hoe moeilijk vind ik het soms om negatief gedrag van leerlingen niet als persoonlijk op te vatten, en al was het persoonlijk, om in mijn reactie mij als betrouwbaar persoon op te stellen en mij niet in de emotie mee te laten slepen. Het is onze taak als docenten om die betrouwbare persoon te zijn, waarvan leerlingen weten dat de ze niet bang hoeven te zijn voor boosheid, maar wel duidelijkheid mogen verwachten. Waarvan leerlingen weten dat ze niet bang hoeven te zijn voor wraakacties, maar eerlijkheid kunnen verwachten wanneer een grens wordt overschreden. Hieraan kunnen ze zich staven en hun identiteit vorm geven.

Terugblik presentatie

Ik heb mijn LOLL presentatie gegeven op 8 mei 2012. Mijn manager heeft de presentatie een plaats gegeven in de tweewekelijkse teamvergadering. Na de mededelingen kreeg ik een half uur. Door deze centrale plaats in de planning ware bijna al mijn collega's aanwezig. Dertien collega's hebben de gehele presentatie bijgewoond en twee collega's kwamen in de tweede helft binnen.

Bij de start van de vergadering stond ik bij de deur om iedereen te ontvangen. Collega's reageerden hier positief op, maar ook een beetje onwennig. Ik merkte wel dat de sfeer anders was, mijn collega's waren nieuwsgierig naar wat er komen ging. Dit spraken ze ook uit. In de pauze was ik ook al aangesproken op mijn presentatie en dat collega's erg benieuwd waren en hoge verwachtingen hadden.

Tijdens de pauze voor de vergadering heb ik de PowerPoint klaargezet in de vergaderruimte en bij iedere stoel een envelop en twee briefkaartjes geplaatst. Ook heb ik pennen en extra enveloppen en kaarten in het midden van de tafel geplaatst. Op het moment dat ik het woord kreeg heb ik eerst gevraagd of iedereen deze materialen voor zich heeft liggen en de tijd gegeven aan een aantal collega's die stoelen hadden aangeschoven om deze materialen van het midden van de tafel te pakken. Dit gaf mij rust aan het begin van de presentatie en ik kon fysiek ontspannen in mijn houding bij de laptop. Ik voelde mijn zenuwen wegebben.

Aan het begin van de presentatie bleek dat mijn collega's mijn poster anders hadden gelezen dan ik hem had bedoeld: zij zagen erin ouders die hun kind een standje gaven omdat zij zich had misdragen op school. Eerst was ik teleurgesteld omdat ik het niet helder genoeg gecommuniceerd had. Ik heb hierop doorgevraagd en vervolgens mijn boodschap toegelicht bij de poster. Mijn collega's reageerden hier herkenkend op en dit gaf mij zekerheid terug over mijn verhaal. Dan heb ik de opdracht gegeven op het eerste kaartje te noteren hoe mijn collega's zich voelen als ze een grote mond krijgen en dit kaartje in de envelop te plaatsen. Dit deden al mijn collega's in stilte.

Hierna heb ik mijn verhaal gedaan. Ik heb op het laatste moment besloten om, anders dan in mijn PowerPoint stond, te starten met een casus. Ik wilde herkenning oproepen bij mijn collega's voordat ik naar de meer abstracte uitleg van de vaardigheden ging. Dit werkte goed. Ik merkte dat mijn casus mij ook weer raakte en ik kon hierdoor mijn eigen gevoelens en wensen benoemen in het contact met deze leerling. Mijn collega's luisterden intens. Na afloop las ik over dit moment op twee feedback kaartjes:

“Gedrag: heel duidelijk verteld en ook met gevoel. Gevoel: geïnteresseerd, bij verhaal over jongen achter in de klas zelfs beetje geëmotioneerd. Gevolg: weer even stilgestaan bij dingen die anders “ongemerkt” voorbij gaan”.

“Je vertelde een persoonlijk verhaal over jouw gevoel en ervaringen. Ik vond het gaaf en spannend tegelijk dat je dit deed en daarom voelde ik ruimte om ook iets persoonlijks te vertellen”.

Met beide reacties ben ik erg blij. Ik krijg terug van mijn collega's dat mijn bereidheid tot zelfonthulling hen ruimte gaf om zelf dingen uit te spreken en om 'met een warm hart verbanden te

leggen'. Zo komen LOLL vaardigheden 3 en 4 terug tijdens de interactie met mijn collega's. Een prachtige ervaring!

Na mijn verhaal past de stilte die ik had voorbereid goed. Ik heb mijn verhaal met veel emotie gebracht en ik denk dat ik een kleine tien minuten heb gepraat. Mijn collega's hebben dus veel informatie te verwerken gekregen. Ik klik naar de slide op de PowerPoint en merk dat ik het niet eng vind om aan te geven dat ik nu een moment stilte voorstel. Ik had me hier vooraf wel zelfbewust over gevoeld: vinden mijn collega's dat niet raar of 'zweverig'. Maar het paste juist erg goed. Ik gaf ook aan dat ik een hand out zou uitdelen met de informatie van mijn presentatie erin. Even is er geroezemoes en dan is het stil, mijn collega's lezen de hand out. Ook over dit moment ontving ik feedback:

"G: Je deelde een hand out uit. G: Ha! Leuk om te lezen. G: Ik ben nieuwsgierig geworden naar meer".

Ik maak uit deze reactie op dat mijn inschatting juist was om in te zetten op meerdere leerstijlen. Sommige collega's richten hun feedback op mijn verhaal, mijn non-verbale of verbale communicatie, en deze collega op mijn geschreven communicatie. Ik ben blij dat iemand er zo concreet iets aan heeft gehad. Daarnaast heb ik mijn hand out ook in de docentenkamer geplaatst voor collega's die er niet bij konden zijn en collega's van het andere team in ons gebouw. Ik hoop zo vele mensen te inspireren.

Na het lezen van de hand out was er ruimte voor het geven van reacties, vragen en het delen van eigen ervaringen en visies uit de groep. Dit kwam snel op gang, waar ik uit opmaak dat het moment rust met de hand out genoeg ruimte had gegeven om de stof te verwerken. Meer dan de helft van mijn collega's brengt iets in. Soms spreken ze tegelijk in hun haast hun verhaal te doen: hoe zij zelf dit soort momenten herkennen, hoe ze met de tijd hebben geleerd meer afstand te nemen en hun rol in te nemen als docent, hoe ze niet afgestompt willen raken en hoe belangrijk ze het contact met studenten vinden in hun werk. Ik doe mij best inbreng terug te koppelen, maar ook om het gesprek in de groep te brengen: ik doe dit door rond te kijken als iemand spreekt. Op deze manier wordt de spreker als vanzelf aangemoedigd om de groep aan te spreken en niet alleen mij. Ik vat soms samen als het nodig is, bijvoorbeeld als twee mensen door elkaar proberen te spreken. Ik merk één keer concreet dat een collega te weinig ruimte voelt. Ik vat de inbreng van de snelle sprekers samen en geef haar het woord. Zij neemt dit met een kleine glimlach. Ook op dit moment in de presentatie heb ik feedback ontvangen:

"Gedrag – goed samenvatten wat je hoorde van reactie uit de groep. Gevoel – gevoel dat je serieus luisterde en hoorde wat er gezegd werd. Gevolg – goede interactie met groep. Betrokken luisteraars/ groep".

Tenslotte vraag ik mijn collega's om hun kaartje uit de envelop te halen en terug te lezen wat ze hadden genoteerd. Ik vraag hen te bedenken hoe ze hier nu over voelen. Als ze willen kunnen ze dit met hun buurman of buurvrouw bespreken. Alle collega's spreken met hun buurman of buurvrouw. Er is veel geluid. Ik spreek ook met mijn buurman omdat hij geen partner heeft. Hij vertelt mij dat hij geraakt is. Hij beseft dat hij in de klas vaak tegen de negativiteit ingaat, dat hij wil controleren. Nu bedenkt hij dat hij zich ook anders op kan stellen, kan zoeken hoe hij het gesprek aan kan gaan en

samen tot iets kan komen met de klas. Dit gesprek doet mij goed. Ik ben blij dat mijn collega aan het denken is gezet door mijn voorbeelden en de vaardigheden.

Ik vraag tenslotte om feedback op het tweede kaartje. Ik leg uit dat ik dit wil ontvangen volgens de drie G methode omdat dit een goede manier is om op een feitelijke en beschrijvende wijze feedback te geven. Mijn collega's doen dit en geven mij het kaartje. Er wordt gevraagd of ik de LOLL vaardighedenkaart bij de notulen kan voegen, dit beloof ik.

Mijn presentatie is afgerond. Een collega bedankt mij dat ik dit heb willen inbrengen. Ik voel me goed.

Ik ben erg blij en trots met mijn uitvoering. Ik heb alle onderdelen met zekerheid kunnen uitvoeren. Ook heb ik van verschillende collega's teruggekregen dat ik LOLL vaardigheden inzet en ontwikkelingsgericht terugkoppel. Ik ben ook blij dat ik mijn visie heb kunnen delen met mijn collega's. Dit gaat mij persoonlijk aan en ik wil mijn persoon inzetten in mijn werk. Dit doe ik al vaak in de klas, maar nog wat minder met mijn collega's. Ik heb LOLL vaardigheid 3, zelfonthulling, ingezet en heb ontdekt dat hieruit in mijn team vanzelf nummer 5 voortkomt: positief constructief gedrag: het bundelen van krachten om samen iets te bereiken; samen onderzoeken.

In de bijlagen voeg ik de geschreven feedback van mijn collega's toe.

Bronnen

Ruijgrok, C. (sd). LOLL-Vaardighedenkaart. Utrecht: Centrum Achimedes Hogeschool Utrecht.

Weisfelt, P. (2010). *Nestgeuren. Over de betekenis van de ouder-kind relatie in een mensenleven*. Soest: Uitgeverij Nelissen.

Wit, d., Veer, v. d., & Slot. (2002). *Psychologie van de adolescentie*. Baarn: HB Uitgevers.